

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.6.2002
KOM(2002) 308 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

Strukturfondernas programplanering 2000-2006 :

en första bedömning av Urban-initiativet

Detta meddelande ingår i kommissionens arbetsplan för 2002. Det tar upp huvudfrågorna i gemenskapsinitiativet Urban under perioden 2000-2006, särskilt de stödberättigade områdenas särdrag, förhandlingarna med medlemsstaterna samt det mervärde som skapas av Europeiska unionen.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning	3
1. Urban-initiativet och strukturfonderna	6
1.1. Urban och sammanhållningspolitiken	6
1.2. Bakgrund till Urban-initiativet: pilotprojekt och Urban I.....	7
1.3. Urban II.....	8
1.4. Finansiering	10
2. Urval av områden.....	11
2.1. Regler.....	11
2.2. Urvalsprocessen i medlemsstaterna	12
2.3. Lokalisering av Urban II-program.....	12
2.4. Socioekonomiska särdrag i de utvalda områdena.....	13
3. Översikt över programmen	15
3.1. Innehåll	15
3.2. Exempel på projekt per prioriterad utgiftskategori.....	16
3.3. Förvaltning och partnerskap	17
4. Mervärdet i Urban II	18
4.1. Mål på gemenskapsnivå.....	18
4.2. Hävstångseffekt	19
4.3. Genomförande	20
4.4. Samarbete och nätverk.....	20
5. Slutsatser.....	21
Bilaga I: Andra dokument.....	24
Bilaga II: Termer och förklaringer.....	25
Bilaga III: Tabeller.....	28
Bilaga IV: Karta över Urban II-programmen	38

Sammanfattning

Våra städer står idag inför stora utmaningar, men de har också många möjligheter. Å ena sidan är städerna nyckelområden för tillväxt och konkurrenskraft i Europeiska unionen. Å andra sidan har de problem i form av hög arbetslöshet, kriminalitet, fattigdom och förslumning. Dessa "områden i kris" har problem med den ekonomiska och sociala integreringen, vilket ofta hänger ihop med en koncentration av etniska minoriteter.

Gemenskapsinitiativet Urban syftar till att hjälpa städer i kris, särskilt på tre prioriterade insatsområden: fysisk och miljömässig förnyelse, social integrering, entreprenörskap och sysselsättning. Detta sker på ett sätt som skapar ett påtagligt mervärde jämfört med nationella åtgärder eller andra EU-insatser, särskilt i fråga om följande:

- **En inriktning** på små men mycket utsatta områden. Detta innebär att man kan anlägga ett helhetsperspektiv på situationen och samordna åtgärder för att komma till rätta med problemen.
- Lokalsamhällets intressen sätts i fokus, i synnerhet **social integrering, integrering** av minoriteter (som ofta är koncentrerade till Urban-områdena) samt **naturmiljön** och **den fysiska miljön**. Genom att undanröja dessa hinder för investeringar bidrar Urban till **ekonomisk sammanhållning** och hållbar tillväxt i staden som helhet.
- **Lokalt partnerskap**. I cirka en tredjedel av områdena är det lokala myndigheter som är förvaltningsmyndighet och i ytterligare en tredjedel har dessa myndigheter i realiteten denna funktion. I mer än 80 % av områdena deltog lokala grupper i utarbetandet av programmen.
- Ett nätverksprogram för **utbyte av erfarenheter och framgångsrika metoder**, vilket leder till ett systematiskt och cykliskt lärande.

Urban kan inte ensamt lösa alla problem, men initiativet kan bli en förebild för nationella åtgärder och bidra till att sprida framgångsrika metoder.

Urban: särdrag

- Urban är ett av strukturfondernas fyra gemenskapsinitiativ. De övriga är Interreg (gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete), Leader+ (hållbar utveckling på landsbygden) och Equal (kamp mot ojämlikheter och diskriminering på arbetsmarknaden). Gemenskapsinitiativen har mycket gemensamt: finansieringen sker genom en enda fond, och det finns en stark fokusering på partnerskap och nätverk för utbyte av erfarenheter.
- Urban startade 1994, efter en första framgångsrik omgång pilotprojekt. Syftet med Urban I (1994-99) var att komma till rätta med socialt utanförskap i 118 europeiska städer. Detta gav upphov till ett aktivt engagemang på lokal nivå och många framgångsrika projekt.

- Urban II (2001-2006) bygger på de tidigare resultaten, och därtill kommer flera förbättringar (samma sorts administration, små och medelstora städer har tillkommit, klarare kriterier för urvalet av städer, ett nätverksprogram för erfarenhetsutbyte).
- De 70 Urban II-programmen täcker en befolkning på cirka 2,2 miljoner invånare, med stöd från ERUF på 730 miljoner euro och en sammanlagd investering på 1 600 miljoner euro. Programmen innebär en hög koncentration både ekonomiskt (stöd per invånare) och geografiskt (stöd per kvadratkilometer) - stödet per invånare och år är i runda tal 30 % högre än under mål 2.
- Urban II-områdena valdes ut av medlemsstaterna på grundval av objektiva socioekonomiska indikatorer som återspeglar dels kriterierna i riktlinjerna, dels andra faktorer som t.ex. kvaliteten i programförslagen, en balanserad spridning av programmen i respektive medlemsstat samt en överensstämmelse med andra nationella åtgärder och EU-insatser.
- De områden som valts ut för Urban II står inför många sociala och ekonomiska svårigheter. Arbetslösheten och kriminaliteten är t.ex. dubbelt så höga som genomsnittet för hela EU. Andelen invandrare är också mer än dubbelt så hög jämfört med de städer som deltar i EU:s kartläggning av situationen i städerna (Urban Audit). Slutligen är andelen grönområden - en indikator på god miljö och trivsel - endast hälften av genomsnittet i städerna i unionen.
- I de programförslag som lämnades in för Urban II prioriterade man främst fysisk och miljömässig förnyelse, vilket stod för 40 % av utgifterna. Två andra teman - social integrering samt entreprenörskap och sysselsättning - står tillsammans för 42 %. Övriga prioriteringar, främst transporter och informationssamhället, delar på resten, även om de på sina håll står för en större andel av utgifterna.
- Bland de 70 programmen finns det 31 innerstadsområden, 27 förorter, 4 blandade områden och 8 städer i sin helhet. Det tycks inte finnas något samband mellan typ av område och de åtgärder som prioriteras.
- En kort förteckning över gemensamma indikatorer för övervakning och utvärdering, av samma typ som användes i kartläggningen Urban Audit, är av stor betydelse för ett effektivare genomförande.
- Det gick ganska snabbt att få igång programmen, särskilt i jämförelse med de vanliga strukturfondsprogrammen. De förenklade tillvägagångssättet i Urban II skulle kunna vara en förebild på andra håll.

Slutsats

Situationen i våra städer får alltmer politisk tyngd i EU. Å ena sidan har vi de traditionella svårigheterna - en obalanserad utveckling i en och samma stad, behovet av en hållbar ekonomisk utveckling. Globaliseringen är en av de faktorer som kan öka detta tryck ytterligare. Å andra sidan spelar städerna en avgörande roll för ekonomisk tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft.

Tillvägagångssätten i Urban och övriga gemenskapsinitiativ kan ge många lärdomar för EU:s politik i framtiden, t.ex. på följande områden:

- Ett helhetsperspektiv på problematiken, vilket innebär en kombination av sociala, miljömässiga och ekonomiska åtgärder i ett avgränsat område så att man kan ta ett samlat grepp i ansträngningarna för att lösa mångfacetterade problem.
- Relativt små områden sätts i centrum, vilket gör att effekterna maximeras och att man får mest valuta för pengarna.
- En flexibilitet i urvalet av områden, utifrån nationella behov och prioriteringar, samtidigt som garantier ges för att områdena uppfyller gällande kriterier och har valts ut med öppenhet och insyn.
- Administrativ förenkling och flexibilitet, särskilt att allt stöd samlas i en enda fond med enhetliga förfaranden, samtidigt som hela uppsättningen åtgärder kan täckas in.
- Det lokala partnerskapet ges en central roll, inklusive kvartersföreningar. Därigenom bygger man upp en lokal kapacitet som gör programmet effektivare. Dessutom lyfter man fram nya styrelseformer som gör att EU kommer närmare medborgarna.

Mervärdet i gemenskapsinitiativet Urban kommer att analyseras ytterligare i samband med utvärderingen av Urban I (rapporten kommer under 2003). Information därifrån kommer att bli mycket värdefull i förberedelsearbetet med den tredje sammanhållningsrapporten och kommissionens förslag om sammanhållningspolitiken efter 2006.

1. URBAN-INITIATIVET OCH STRUKTURFONDERNA

1.1. Urban och sammanhållningspolitiken

Situationen i städerna är av avgörande betydelse för den ekonomiska och sociala sammanhållningen. När debatten kom igång om framtida prioriteringar konstaterade Europeiska kommissionen (andra sammanhållningsrapporten, 2001)¹ följande:

"Frågan om städerna, som står i centrum för ekonomiska, sociala och regionala förändringar. Städerna har en nyckelposition i en strategi som syftar till sammanhållning och hållbar utveckling."

I den andra sammanhållningsrapporten lyfte man fram fyra nyckelfrågor:

- Ojämligheter i en och samma stad (som ofta är större än mellan olika regioner).
- Påfrestningar på miljön (särskilt allvarliga i städerna).
- Städernas roll som tillväxtmotorer för regionen som helhet.
- De små och medelstora företagens roll för att få en mer balanserad och polycentrisk utveckling.

I Europaparlamentets resolution om Urban II² sägs det att parlamentet *"betonar att det behövs ett samordnat förhållningssätt vad beträffar stadspolitikerna eftersom det ur nuvarande perspektiv är enda sättet att komma till rätta med ekonomiska, sociala och miljörelaterade problem i städerna"*. Parlamentet påpekade också att *"invandrare, flyktingar och etniska minoriteter ofta drabbas särskilt hårt av social utslagning"*.

Regionkommittén underströk i sitt yttrande om Urban³ *"den avgörande roll städerna har för att EU:s huvudmål skall uppnås: ekonomisk och social sammanhållning, sysselsättning, konkurrenskraft och en miljömässigt hållbar utveckling. Erkännandet av städernas roll i denna process visar att de lokala och regionala myndigheterna måste delta aktivt vid utformningen av politiken i framtiden och att städerna – och de organisationer och institutioner som företräder dem – måste vara verkliga parter i denna process"*.

Många strukturffondsprogram innehåller åtgärder på åtminstone någon av de punkter som anges ovan. Med risk för att generalisera kan man framhålla följande:

¹ Se hänvisning i bilaga I.

² EGT C 339, 29.11.2000, s. 44-47.

³ Yttrande av den 3 juni 1999, Regionkommittén 115/99 slutlig.

- En stor del av utgifterna under **mål 1** går de facto till områden i städer. Typiskt nog är stadsdimensionen under mål 1 fokuserad på att förbättra konkurrenskraften, att göra det lättare för städerna att spela sin roll som tillväxtmotor i regioner som i sin helhet är mindre utvecklade. Vissa mål 1-områden (t.ex. Merseyside i Förenade kungariket) kännetecknas i första hand av att de är mycket eftersatta områden.
- Under **mål 2** finns det särskilda åtgärder i städerna, och den befolkning som berörs uppgår till drygt 7 miljoner. Många stadsområden omfattas dessutom av mål 2-insatser för att lösa problem i industrin. Mål 2 är i första hand inriktat på ekonomisk omstrukturering.
- Slutligen kan utbildningsinsatser under **mål 3** och **Equal** ge goda resultat i eftersatta stadsområden, särskilt i fråga om social integrering.

Gemenskapsinitiativet Urban skall bidra med ytterligare åtgärder, med särskild inriktning på ekonomisk och social förnyelse i krisdrabbade städer och stadsdelar (se också avsnitt 5 om mervärde):

- De utvalda områdena är små (ofta synnerligen) eftersatta enklaver. Fattigdomen tar sig många uttryck och därför måste man se situationen i ett helhetsperspektiv. Problem av olika slag måste åtgärdas samtidigt, vilket underlättas av att det rör sig om små områden.
- Åtgärderna har en särskild inriktning på social integrering och på att förnya naturmiljön och den fysiska miljön. Eftersom problemen i städerna är av en viss art är åtgärder av det här slaget en ofrånkomlig förutsättning för att åtgärder i fråga om entreprenörskap och sysselsättning ska kunna lyckas.
- Genomförandet av Urban är annorlunda: det bygger på ett starkt partnerskap på lokal nivå.

1.2. Bakgrund till Urban-initiativet: Pilotprojekt och Urban I

Europeiska unionen har sedan länge förpliktat sig att angripa problemen i städerna. Under perioden 1989-1993 godkändes 33 pilotprojekt - med EU-stöd på 101 miljoner euro. Detta var första gången som ERUF finansierade en innovativ förnyelse och planering i städerna. Innovativt tänkande var också ett av nyckelorden i en andra omgång med 26 pilotprojekt som kom igång 1997, med ett stöd från ERUF på 63 miljoner euro. Dessa projekt var en sorts experimentverksamhet för att testa originella idéer och innovativa lösningar.

Ett särskilt Urban-initiativ lanserades för perioden 1994-1999. I detta ingick 118 områden i samtliga 15 medlemsstater. EU-stödet uppgick till cirka 950 miljoner euro i 1999 års priser (se tabell 1 i bilagan: Urban I och Urban II: nyckeldata). Syftet var att anlägga ett holistiskt perspektiv för att komma till rätta med problemen i de eftersatta områdena. Därigenom kunde man befästa lärdomarna från de innovativa lösningar som testats i pilotprojekten

och bana väg för mer skräddarsydda insatser för att inom ramen för de sedvanliga strukturfondsinsatserna kunna minska klyftorna i städerna.

Den slutliga utvärderingen av Urban I håller nu på att sammanställas, och resultaten kommer att redovisas under 2003. Några exempel på åtgärder återfinns i ruta 1.

Ruta 1: Urban I och pilotprojekten - exempel på åtgärder

- Fysisk och miljömässig förnyelse. Detta inkluderade en renovering av den historiska stadskärnan i Bari (Italien) som ledde till en dramatisk höjning av säkerheten i city. Ett annat exempel är renoveringen av Glaspalatset, en nersliten funkisbyggnad i Helsingfors, som omvandlades till ett film- och mediacentrum (t.ex. Internet för invandrare, ungdomar och arbetslösa).
- Innovativa metoder för att främja entreprenörskap och sysselsättning, t.ex. den "jobb-buss" som åkte runt och spred information om jobb och utbildning i Porto.
- Social integrering, t.ex. att blåsa nytt liv i en lokal marknad och stödja invandrarföretag i Wien.
- Social integrering av ungdomar, t.ex. ett projekt i Barcelona för att se till att ungdomar inte skolkar eller lämnar skolan i förtid, samt en idrottsanläggning som drevs av en kvartersförening i Marseille.

1.3. Urban II

Den andra generationens program - Urban II - genomförs under perioden 2001-2006. Med ett ERUF-stöd på 700 miljoner euro i 1999 års priser är Urban II i stora drag jämförbart med Urban I i storlek och omfattning (se tabell 1 i bilagan). Även om de sammanlagda anslagen är lite lägre har Urban II en koncentration på färre program, vilket innebär en högre "ERUF-intensitet" - både per invånare och per program.

Huvudmålen i Urban II - en pånyttfödelse i städerna där social integrering, sysselsättning och entreprenörskap sätts i centrum - är i stort sett desamma som i Urban I (se ruta med de prioriteringar som fastställs i riktlinjerna), men vissa nyheter har tillkommit (se nedan).

Ett gemensamt drag i Urban I och II är den betydelse som man fäster vid ett **starkt partnerskap med lokala myndigheter och lokalbefolkningen**. Den viktiga roll som lokala myndigheter spelar i det dagliga genomförandet (se nedan) är något unikt i strukturfondssammanhang. Över 80 % av programmen utarbetades i samarbete med lokala partner, inklusive kvartersföreningar.

Ruta 2: Prioriterade insatser, enligt riktlinjerna för Urban II⁴

- Blandad användning och miljövänlig förnyelse av nedlagda industriområden⁵. Detta skall ske på ett sätt som skapar nya jobb, integrerar lokalbefolkningen (inklusive etniska minoriteter), ger högre säkerhet och generellt sett bättre livskvalitet.
- Stöd för entreprenörskap och sysselsättning.
- Integrering av utestängda personer, samt rimliga avgifter i den offentliga servicen.
- En miljövänligare och integrerad kollektivtrafik.
- Minimera avfall och avfallshantering, mindre buller, effektivare energihushållning.
- Att ta till vara informationssamhällets potential på det ekonomiska och det sociala området samt på miljöområdet.

I urvalet av prioriteringar måste det i Urban-programmen finnas ett klart åtagande att åstadkomma organisatoriska förändringar, medinflytande i beslutsfattandet, delegering och kapacitetsbyggande som kan överföras till de sedvanliga verksamhetsområdena.

Det finns en stark kontinuitet i Urban I och II, men vissa nyheter har tillkommit utifrån de erfarenheter som gjorts och efter rekommendationer från Europaparlamentet och revisionsrätten⁶:

- Numera ingår även små och medelstora städer. Den gräns på 100 000 invånare totalt i en stad som fanns i Urban I har avskaffats. Den enda gränsen i Urban II ligger på programnivå (programområdet måste ha minst 20 000 invånare - 10 000 i väl motiverade undantagsfall).
- Det finns entydiga kriterier för urval av områden (se avsnitt 3.1), i enlighet med riktlinjerna. Detta har lett till mer insyn och öppenhet i urvalsprocessen (se avsnitt 3.2).
- För att radikalt förenkla administrationen är det en enda fond som finansierar åtgärderna. Tidigare var både ERUF och ESF involverade i Urban-områdena, vilket ledde till dubbelarbete. Urban II finansieras uteslutande av ERUF, vilket i vissa avseenden har resulterat i en halvering av administrationen, t.ex. i fråga om utbetalningsansökningar. Detta innebär emellertid inte att typiska ESF-åtgärder är uteslutna - exempelvis utbildning och annat för att komma till rätta med socialt utanförskap: i

⁴ Dessa prioriteringar återfinns t.ex. i punkt 12 i och bilaga I till Urban-riktlinjerna; se hänvisning i bilaga I.

⁵ Renovering av bostäder är emellertid inte tillåtet.

⁶ Se bilaga I för hänvisningar.

Urban II finns det en flexibilitet som tillåter att ERUF finansierar ESF-åtgärder (och i enstaka fall åtgärder som täcks av övriga strukturfonder).

- Kartläggningen av situationen i städerna (Urban Audit) används och utvecklas som en systematisk informationskälla⁷. Dessutom har det skett förbättringar i fråga om konsekvent och kvalitativ övervakning i och med att en gemensam uppsättning indikatorer har fastställts (se avsnitt 5.3).
- Förhandsbedömningen är striktare.
- Det finns ett nätverksprogram för utbyte av framgångsrika metoder.

1.4. Finansiering

Finansiellt stöd kan beviljas på upp till 75 % av de totala kostnaderna i mål 1- områden och upp till 50 % i andra områden. För perioden 2001-2006 gjorde kommissionen en fördelning per medlemsstat (se tabell 2 i bilagan), proportionellt utifrån tre målandikatorer⁸:

- Befolkning i medlemsstatens städer
- Arbetslösheten i städerna
- Långtidsarbetslösheten i städerna

Efter förhandlingar med medlemsstaterna fastställdes antalet program till 70. Hänsyn togs till nationell finansiering och nödvändigheten av finansiell koncentration. Totalsumman fördelades mellan medlemsstaterna i förhållande till tillgängliga medel i var och en av dem.

Eftersom områdena är små och befolkningen liten får Urban II en hög stödintensitet - 30 % högre än för mål 2 i fråga om stöd per invånare och år⁹. Siffrorna blir än mer talande om man betänker att Urban II täcker relativt små geografiska områden, vilket innebär att stödet per km² i runda tal är tre gånger högre än för stadsinriktade åtgärder under mål 2. Det sistnämnda får en intressant konsekvens: även om EU-stödet per invånare är den faktor som i sig själv är bäst lämpad för att mäta stödintensiteten, så får hög stödnivå per km² betydande effekter på lokal planering och förnyelse i Urban-områdena.

⁷ I undersökningen Urban Audit, som kommissionen offentliggjorde år 2000, mäter man livskvaliteten i 58 europeiska städer. Man använde sig av ett brett spektrum av socioekonomiska indikatorer - inklusive frågor som deltagande i samhällslivet, undervisning och utbildning, miljö, kultur och fritid.

⁸ Eftersom anslaget till Luxemburg därigenom blev så litet begärde de nationella myndigheterna att pengarna skulle föras över till Luxemburgs Interreg-program. Kommissionen biföll denna begäran.

⁹ Denna siffra skall emellertid ses mot bakgrund av att omfattningen och täckningen under mål 2 är större. Under perioden 2000-2006 går 2 193 miljoner euro till åtgärder i städerna. Cirka 7 miljoner invånare berörs, vilket innebär en omfattning som i stort sett är tre gånger större än Urban II.

Programmen karakteriseras därför av medelhög till hög stödintensitet per capita, och denna blir mycket effektivare och påtaglig eftersom områdena är så små. Tack vare den ringa storleken och den höga stödintensiteten kan man få en helhetssyn på problemen och samordna åtgärder mot de mångfacetterade problemen i eftersatta stadsområden. Detta sätt att agera är ett viktigt mål i Urban-initiativet.

2. URVAL AV OMRÅDEN

2.1. Regler

- **Decentraliserat beslutsfattande.** Varje medlemsstat valde ut sina områden inom den kvot som kommissionen fastställt. Dessutom fattade de beslut om den finansiella fördelningen mellan olika områden. Detta följer helt och håller subsidiaritetsprincipen och tar hänsyn till att Urban-problemens art varierar avsevärt från ett land till ett annat.
- **En gemensam ram på gemenskapsnivå.** För att garantera enhetlighet och effektivitet fastställde kommissionen riktlinjer för urval och finansiell fördelning. För att verksamheterna skall kunna genomföras måste varje område ha minst 20 000 invånare (10 000 i vissa väl motiverade undantagsfall). Dessutom måste de ekonomiska resurserna vara tillräckliga för att garantera en stödintensitet på minst 500 euro per invånare under programperioden.
- **Målkriterier.** För att komma i fråga måste Urban-områdena uppfylla åtminstone tre av nio kriterier, vilket ger garantier för att de mest behövande områdena väljs ut, dvs. de som i flera avseenden kämpar mot fattigdom prioriteras framför områden som visar dåliga siffror på en enda punkt. De nio kriterierna är:
 - Hög långtidsarbetslöshet
 - Låg nivå i fråga om ekonomiska verksamheter
 - Utbredd fattigdom och utanförskap
 - Behov av strukturanpassningar på grund av ekonomiska och sociala svårigheter
 - Hög andel invandrare, etniska minoriteter eller flyktingar
 - Låg utbildningsnivå, stora klyftor i fråga om kompetens, hög frekvens av elever som misslyckas i skolan
 - Hög kriminalitet och brottslighet
 - Osäker befolkningsutveckling
 - Nersliten miljö

Det fanns två idéer bakom decentraliseringen. Å ena sidan följde man subsidiaritetsprincipen och utgick från att problemen kan variera avsevärt från ett land till ett annat. Å andra sidan kunde man få enhetlighet på EU-nivå, inklusive att en uppsättning gemensamma målkriterier användes.

2.2. Urvalsprocessen i medlemsstaterna

Urvalsprocessen var inte densamma i alla medlemsstater, men ett av de mest positiva inslagen var att den präglades av öppenhet och insyn. I typfallet startade man med antingen en tävling eller en inbjudan att inkomma med förslag (t.ex. Frankrike, Italien och Grekland), eller en statistisk analys på grundval av indikatorerna i riktlinjerna (t.ex. Nederländerna, Danmark, Portugal).

I urvalet kan fyra vanliga kriterier framhållas:

- **Entydiga socioekonomiska indikatorer.** Samtliga medlemsstater använde sig i stor utsträckning av socioekonomiska indikatorer som återspeglade några eller alla kriterier i riktlinjerna. I de flesta fall tog sig detta uttryck i en statistisk analys som resulterade i att områden med "högst poäng" enligt kriterierna valdes ut. Ibland var det ett oberoende organ eller en expert som kontrollerade att områdena uppfyllde vissa minimikrav enligt kriterierna i riktlinjerna. Medlemsstaterna kombinerade ofta en sådan analys med andra socioekonomiska indikatorer som återspeglade nationella prioriteringar.
- En **bedömning av programmets kvalitet** och förvaltningsmyndighetens finansiella kapacitet gjordes ganska ofta. I bedömningen ingick faktorer som förväntad förmåga att få fram innovativa projekt.
- **Regional balans** var också ett vanligt hänsynstagande. I Belgien lade man ett program i vardera Bryssel, Flandern och Wallonien, och varje region hade sitt eget urvalsförfarande. I Tyskland utlyste man en tävling på nationell nivå, även om det i praktiken inte fick genomföras mer än ett program i varje delstat.
- **Överensstämmelse med nationella åtgärder och EU-insatser.** Vissa länder (särskilt Frankrike och Sverige) valde ut områden som redan ingick i nationella förnyelseprogram. I Bryssel tillgodoser programmet behoven i en del av ett mål 2-område, och därigenom kompletterar det mål 2-programmet där. Omvänt tillät Finland endast områden som inte redan omfattades av sedvanliga strukturfondsprogram.

2.3. Lokalisering av Urban II-program

De flesta Urban II-områden är nya och fanns inte med i Urban I (se karta i bilagan). Vissa undantag förekommer:

- Clichy-sous-Bois/Montfermeil, Bastia och Val de Seine i Frankrike, samt Lissabon i Portugal. I dessa fall omfattar Urban II-området hela det gamla Urban I-området.
- Helsingfors-Vanda i Finland och Kiel i Tyskland, där det finns en betydande överlappning mellan de nuvarande och de tidigare områdena.
- Graz i Österrike, där överlappningen är liten.

I samtliga fall utom Bastia är förvaltningsmyndigheten densamma. Därigenom har de kunnat ta vara på erfarenheterna från Urban I och tillämpa dem i Urban II. Samma möjlighet finns om områden inte överlappar varandra och om samma stad har haft både Urban I och II. Det finns talrika exempel på detta, inklusive Bryssel, Porto och Genua (där Urban I och II i samtliga tre fall genomförs i angränsande områden), Bordeaux (där Urban II tar över efter ett pilotprojekt), Bristol, Rotterdam och Wien.

En intressant företeelse är överlappningen mellan mål 1 och 2 (se tabell nedan och tabell 3 i bilagan). Generellt är Urban II-områdena jämnt fördelade mellan mål 1-områden, mål 2-områden och områden utanför de sedvanliga målen. Detta kontrasterar skarpt till Urban I där de flesta program omfattades av mål 1 och där endast en sjättedel inte sammanföll med de sedvanliga. En förklaring är att Urban I hade en förutbestämd kvot för mål 1-områden, vilket inte är fallet med Urban II.

Överlappning med generella strukturfondsinsatser: antal och andel program som omfattas av olika mål

	Urban I	Urban II
Mål 1 (eller 6)	56% (66 program)	39% (27 program)
Mål 2 (eller 5b)	28% (33)	27% (19)
Utanför de generella målen	17% (20)	34% (24)

2.4. Socioekonomiska särdrag i de utvalda områdena

Urban II täcker cirka 2 156 000 invånare. Programområdena kan grovt sett delas in i tre kategorier (se tabell 3):

- **Innerstadsområden**, dvs. områden i city eller inom en inre ring med tät bebyggelse, ofta från 1800-talet. Den här typen är vanligast - 31 av 70 programområden med nästan 1 miljon invånare (nästan hälften av den befolkning som täcks av Urban).
- **Ytterområden** och förorter. Denna typ är också mycket vanlig: 27 områden med cirka 800 000 invånare.
- **Småstäder**, där Urban täcker hela eller större delen av staden. I dessa fall är det inte meningsfullt att göra åtskillnad mellan innerstad och ytterområden. Detta är den minsta kategorin: 8 program och 240 000 invånare.

Fyra program har en medveten **blandning av innerstads- och ytterområden**, i ett försök att knyta fastare band mellan de olika områdena.

Urban-områdena är ganska små i strukturfondssammanhang. Det största programmet (Hetton and Merton i Förenade kungariket) täcker ett område på 60 km² och det minsta (Orense i Spanien) är 0,5 km² stort. Det program som

har störst befolkning (Amsterdam) har 62 000 invånare, och den andra ytterligheten (Amadora i Portugal) har bara drygt 10 000. Som redan påpekats är emellertid stödintensiteten relativt hög - stödet per invånare och år är 30 % högre än under mål 2.

Det tydligaste kännetecknet är den höga **arbetslösheten** i Urban II-områdena. I genomsnitt uppgår den till 17 % av befolkningen, jämfört med cirka 8 % i EU som helhet under samma period. Av de 66 Urban-program som rapporterade sina arbetslöshetssiffror var det bara 8 (främst i Förenade kungariket) som låg under EU-genomsnittet. Av dessa 8 ligger 5 över det relevanta nationella genomsnittet, vilket alltså innebär att de har en hög arbetslöshet nationellt sett. På den andra kanten finner vi Mola di Bari i Italien som rapporterar en arbetslöshet på 50 %, och i 16 av 66 områden är siffran 25 % eller högre.

Etniska minoriteter, invandrare och flyktingar utgör nästan 14 % av befolkningen i Urban-områdena. Denna siffra är cirka fyra gånger högre än för EU som helhet (där endast 3,5 % av befolkningen kommer från länder utanför EU), och mer än dubbelt så hög som för städerna i undersökningen Urban Audit (6 %).

Den **brottslighet** som rapporteras är ett stort problem i Urban-områdena. Siffrorna är i snitt nästan dubbelt så höga som för hela EU (mer än 100 brott per år och 1 000 invånare, i motsats till 55 för hela EU). Den sanna bilden är förmodligen ännu värre, eftersom förtroendet för polisen ju är som lägst i områden med stort socialt utanförskap (vilket innebär att det är mycket vanligt att brott inte anmäls). Brottsligheten är inte bara en smärtsam upplevelse för offren, utan den kan också leda till en nedåtgående spiral i ett område eftersom företag och enskilda ger sig av (särskilt de mer välbeställda och de med företaggaranda).

Åldersstrukturen i Urban-områdena i fråga om äldre över 60 år (18 % av befolkningen) och ungdomar under 16 år (18 % även här) liknar den i EU som helhet. Den skiljer sig emellertid en aning från vad man skulle förvänta sig i en stad - siffrorna för städerna i undersökningen Urban Audit är 16,4 % över 60 och 17,1 % ungdomar.

Slutligen finns det färre **grönområden** i Urban-områdena. De utgör cirka 10,5 % av den totala ytan, vilket är endast hälften av de 20,5 % som gäller för städerna i Urban Audit. Denna brist på trivsel är bara ett exempel på de bredare miljöproblem som Urban-områdena står inför.

Dessa resultat bekräftas i programmets SWOT-analyser. Arbetslösheten och fattigdomen är de två vanligaste problemen, och de anses vara en påtaglig svaghet eller hot nästan överallt. I de allra flesta SWOT-analyser rankade man en eller båda dessa faktorer högst på listan. Flera andra faktorer - ekonomiska förändringar, låg utbildningsnivå, nersliten miljö, hög kriminalitet och en hög andel etniska minoriteter - nämndes också som problem på de flesta håll.

3. ÖVERSIKT ÖVER PROGRAMMEN

Från och med den 28 april 2000 hade medlemsstaterna enligt Urbanriktlinjerna 6 månader på sig att utarbeta och lämna in sina program. Några program lämnades in i tid, men av flera skäl uppstod det förseningar i flertalet, t.ex. på grund av de tävlingar som utlystes eller de omfattande samråden med lokala partner. Vissa program lämnades in så sent som i juni 2001 (särskilt program i Förenade kungariket och Portugal).

Samtliga program godkändes emellertid innan årets slut. Detta krävde avsevärda ansträngningar och godkännandet gick mycket snabbare än för andra strukturfondsprogram (se tabell 4). Det var t.ex. endast fem program (7 % av samtliga) som tog längre tid än ett år. Detta är ett gott betyg om man tänker på att 24 % av mål 1- och mål 2-programmen tog längre tid.

En förklaring kan vara att Urban-programmen och förfarandena i dem är förhållandevis enkla. En annan kan vara att kommissionen skapade en särskild enhet för Urban II, vilket ledde till ett "kunskapslyft" inom kommissionen i typiska Urban-frågor. På det här sättet beaktade man också den kritik som revisionsrätten framförde under Urban I - nämligen att det fanns alltför många tjänstemän som administrerade programmen och att personalomsättningen var hög.

När programmen väl hade lämnats in ägnade kommissionen tiden fram till godkännandet åt att försöka åstadkomma förbättringar i dem. De vanligaste ändringarna var följande:

- Prioriteringarna kom i större utsträckning att ligga i linje med gemenskapens politik på olika områden, t.ex. konkurrens, miljö, lika möjligheter och informationssamhället.
- Bättre samordning med övriga strukturfondsprogram i samma frågor, samt bättre efterlevnad av reglerna för stödberättigande.
- Gemensamma socioekonomiska områdesindikatorer och resultatindikatorer infördes.

3.1. Innehåll

Bland riktlinjernas prioriteringar finns det klara skillnader mellan å ena sidan de tre främsta utgiftsprioriteringarna, dvs. fysisk och miljömässig förnyelse, social integrering och entreprenörskap/sysselsättning, som tillsammans står för 80 % av utgifterna, och å andra sidan övriga teman (se tabell 8):

- Fysisk och miljömässig förnyelse ("miljövänlig förnyelse av nedlagda industriområden") står för 40 % av utgifterna. Som andel av de totala utgifterna är dessa högst i Österrike (59 %), lägst i Finland och Sverige (0 %).
- Social integrering står för 21 % av utgifterna: högst andel i Finland (47 %), lägst i Österrike (3 %).

- Entreprenörskap/sysselsättning står för 21 % av utgifterna: högst andel i Sverige (71 %), lägst i Irland (7 %).
- Transporter står för 8 % av utgifterna: högst andel i Nederländerna (18 %), lägst i Irland, Portugal, Finland och Sverige (0 %).
- Informations- och kommunikationsteknik står för 4 % av utgifterna: högst andel i Finland (16 %), lägst i Portugal och Sverige (0 %).

Det finns inga signifikanta skillnader i utgiftsmönstren mellan innerstadsområden och ytterområden. I de fall där en hel stad ingår finns det emellertid en svag tendens att satsa mindre pengar på fysisk förnyelse (siffran sjunker till 34 %, jämfört med 40 % för hela Urban II) och mer på andra inriktningar.

Det finns inte heller särskilt många generella skillnader mellan små, medelstora och stora städer. Undantaget är att storstäderna satsar 7 % av den totala budgeten på IT och småstäderna bara 2 % (medelstora städer 3 %).

3.2. Exempel på projekt per prioriterad utgiftskategori

Pescara i Italien visar upp ett exempel på ett projekt för **fysisk och miljömässig förnyelse**. På ett stort, förfallet och övergivet markområde längs en järnväg anlägger man nu en park. Träd planteras och en tunnel grävs under järnvägen. Ett annat exempel är Mola di Bari där avloppsvatten har förorenat strandlinjen. Nu byggs ett reningsverk och saneringen är igång, vilket ger en bättre miljö och gagnar turismen.

I många program vill man uppföra eller renovera byggnader¹⁰ och anlägga allmänna platser (vägar, torg). Syftet är att ge en skjuts åt ekonomiska aktiviteter, (handel, service, turism) och att ge lokalbefolkningen en bättre livskvalitet. Detta är särskilt vanligt i många franska program där man verkligen prioriterar god arkitektur och en harmonisk stadsbild.

Ett exempel på **social integrering** är Bristol i Förenade kungariket, där programmet fokuserar på att få ungdomar bort från droger och kriminalitet och in på arbetsmarknaden. Det innovativa består i att man ser till att ungdomarna själva deltar i planeringen och genomförandet av programmet. Med god handledning har de varit involverade i bedömningen och urvalet av projekt.

Ett stort projekt i Berlin är att bygga om en aula i en skola så att den kan användas som kulturcentrum och mötesplats för invånarna i stadsdelen. Andra exempel är Val de Seine där det finns projekt för att ge invandrarkvinnor bättre utbildning, och Dublin där det mesta kretsar kring en ungdomsgård.

¹⁰

Dock inte bostäder, vilket inte är tillåtet enligt riktlinjerna för Urban.

I programmet The Clyde Urban Waterfront i Förenade kungariket satsar man på **entreprenörskap och sysselsättning**. Eftersom området var så beroende av skeppsvarven blev arbetslösheten mycket hög när dessa tvingades lägga ner. I många familjer är man arbetslös i mer än en generation. Detta leder till att ungdomar i många fall inte bara saknar yrkesutbildning utan också förebilder i fråga om att klara av arbetslivets krav. Det är därför som man satsar på att höja både kompetensen och delaktigheten. Denna blandning av åtgärder är typisk för Urban II, dvs. att även en inriktning på sysselsättning/entreprenörskap har en annan dimension, nämligen social integrering.

Heerlen i Nederländerna visar upp ett **transport**projekt. Järnvägsstationen betraktas som "het" i fråga om kriminalitet. Den är oattraktiv och svårtillgänglig för andra transportmedel. Nu råder man bot på detta - det blir lättare att kombinera med buss, spårvagn, bil eller cykel - och man bygger om stationen till en knutpunkt för multimodala transporter. Vissa ombyggnader och bättre belysning ökar säkerheten. I och med att allt fler människor rör sig i närområdet kommer kriminaliteten att minska.

Trots de blygsamma utgifterna är **Informations- och kommunikationsteknik** ofta ett viktigt inslag i många utbildningsprogram. Bryssel har ett program med stark IT-prägel: mer än en fjärdedel av resurserna satsas på IT-utbildning och multimediapooler.

3.3. Förvaltning och partnerskap

Som sagts tidigare är ett av särdragen för Urban II jämfört med andra strukturfondsprogram att förvaltningen i så hög grad är decentraliserad till lokala myndigheter. Av de 70 programmen har en tredjedel - 23 stycken - en kommun som förvaltningsmyndighet. Detta är fallet i de italienska, tyska, österrikiska, finska och irländska programmen, samt i de flesta franska. I Frankrike och Italien innebär detta att decentraliseringen ökat jämfört med Urban I där nationella myndigheter (eller lokala statliga organ) i samtliga fall hade ansvaret för programplaneringen.

I ytterligare en tredjedel av programmen är den lokala myndigheten en nyckelaktör tillsammans med den statliga förvaltningen. I de engelska regionerna är det t.ex. en statlig myndighet som är förvaltningsmyndighet, men ansvaret för det dagliga arbetet har delegerats till dess regionala kontor. Dessutom har kommunerna accepterat rollen som finansiellt förvaltningsorgan, med ansvar även för projektbedömningar, inom de ganska vida gränser som den centrala statliga myndigheten fastställt. I Spanien och Grekland är relationerna likartade mellan finansministeriet och kommunerna.

I de flesta övriga program deltar kommunen fullt ut i övervakningskommittén. Så är det i Tyskland där delstaterna är förvaltningsmyndighet, och i Portugal där de nationella myndigheterna spelar den viktigaste rollen. I många fall är det inte bara den lokala myndigheten själv som deltar, utan även deras nationella sammanslutningar.

I fråga om partnerskap hade man i 57 av de 70 programmen (dvs. över 80 %) breda samråd med lokala partner under förberedelsearbetet med programdokumentet. Detta måste fortsätta och till och med fördjupas under de kommande åren (se även punkt 5.2).

4. MERVÄRDET I URBAN II

Eftersom programmen just startat är det för tidigt att uttala sig definitivt på de flesta punkter. Mervärdet kommer att granskas ingående i utvärderingarna längre fram. Emellertid kan man redan nu framhålla nedanstående punkter som kommer att följas upp under programmens gång.

4.1. Mål på gemenskapsnivå

Med en relativt blygsam budget bidrar Urban II till att flera övergripande mål på gemenskapsnivå kan nås. Det finns två aspekter på detta. För det första omfattar Urban några av de allra mest behövande områdena i EU. För det andra har Urban en särskild profil jämfört med de andra strukturfondsprogrammen (se tabell 5), med en avsevärt högre andel av utgifterna som går till fysisk och miljömässig förnyelse och social integrering:

- Social integrering. Urban-områdena klarar sig dåligt när man tittar på ekonomiska och sociala indikatorer, vilket bekräftar iakttagelserna i undersökningen Urban Audit, nämligen att skillnaderna inom en stad ofta är större än de största skillnaderna mellan olika städer. Utbildning är väsentligt, men den måste kompletteras med Urbans starka fokusering på social integrering, t.ex. att förbättra språkkunskaperna, att ge lokalbefolkningen möjligheter att få reellt inflytande.
- Konkurrenskraft och ekonomisk sammanhållning. Det finns många hinder för en ekonomisk förnyelse och utveckling i Urban-områdena: brist på entreprenöranda och hög kriminalitet är två exempel. Urban-metoden med en helhetssyn på problematiken är särskilt utformad för att komma till rätta med en sådan situation, för att vända den nedåtgående spiralen och hjälpa områdena en bit på vägen mot att kunna konkurrera på lika villkor.
- Förnyelse av miljön. Som sagts ovan är miljön i Urban II-områdena ofta mycket sämre än på andra håll: grönområdena utgör t.ex. bara hälften av ytan jämfört med övriga städer i EU. Av utgifterna går 40 % till fysisk och miljömässig förnyelse. Här ingår åtgärder för att få en mer harmonisk stadsbild och bevara arkitekturvet. En ansenlig del av de 8 % av utgifterna som går till transportprojekt satsas dessutom på cykelbanor och andra miljövänliga kommunikationer.
- Informations- och kommunikationsteknik. Låg utbildnings- och sysselsättningsnivå innebär att Urban-områdena har ett dåligt utgångsläge. Urban II ger grundläggande IT-utbildning i liten skala och på lokal nivå, ofta på bibliotek eller via kvartersföreningar, för att det skall bli så lätt som möjligt för invånarna att komma igång.

Slutligen är ett av målen i Urban II att uppmuntra de lokala partnererna att hitta innovativa lösningar i fråga om förnyelse i städerna samt sprida goda erfarenheter från andra håll. Samtliga program har åtminstone en sådan åtgärd, och de fem vanligaste inriktningarna är miljö, styrelseformer, förnyelse, IT och forskning samt medborgarengagemang.

Ruta 3: Exempel på projekt av gemenskapsintresse

Komotini i norra Grekland har en hög andel minoriteter, inklusive muslimer, greker som tidigare bott i andra länder, t.ex. Sovjetunionen, pomaker och romer. För att ge invånarna en chans att ta sig in på arbetsmarknaden har programmet en stark inriktning på social integrering, inklusive baskunskaper i grekiska språket.

Århus i Danmark har också en hög andel etniska minoriteter och därmed socialt utanförskap. Programmet bygger på att skapa en stark samhörighetskänsla genom att satsa på ett medborgarforum där invånarna får lära sig att på egen hand klara av lokala problem, samtidigt som de socialt och politiskt kommer in i samhället i vidare bemärkelse.

Pamplonas program i norra Spanien stödjer personer som driver små restauranger och bed & breakfast, särskilt arbetslösa kvinnor som därigenom kan förena yrkes- och privatliv. För arbetslösa finns det också utbildning på miljöområdet och i socialvården.

Urban-programmet i Bastia på Korsika omfattar den historiska stadskärnan. Programmet ger utbildning i underhåll och renovering av gamla byggnader, vilket innebär att man på samma gång kan rädda hantverkskunskaper som riskerar att gå förlorade, skapa nya jobb och restaurera historiska monument.

I Luckenwalde-programmet i östra Tyskland ligger tonvikten på miljöåtgärder, t.ex. utbildning i bioteknik i samarbete med en lokal bioteknikpark, ett projekt som kallas "1000 träd", samt en verksamhet där man kan kombinera tåg, cykel och rullskridskor/rollerblades som fått namnet "Rail-ride-roll".

Ett intressant exempel på innovation i fråga om miljö är Antwerpen, där förfallna industriområden byggs om till grönområden och en företagspark för IT- och miljöföretag. Det innovativa består i att marken återställs på ett biologiskt sätt. Man använder nämligen speciella växter för att få bort tungmetaller ur jorden.

4.2. Hävstångseffekt

Genom en **koncentration** på relativt små områden uppnår Urban en hög stödintensitet i fråga om utgifter per invånare och km². Genom att styra programmets inriktning får man en tillräckligt hög intensitet i finansieringen för att kunna ta sig an de svåraste av de mångfacetterade fattigdomsproblem som Urban-områdena står inför.

Effekter inom den offentliga sektorn. Urban II har genererat totala investeringar - från nationellt, regionalt, lokalt och privat håll - som är dubbelt så stora som finansieringen från ERUF (se tabellerna 2 och 8). Detta resultat blir ännu intressantare om man har i åtanke att det typiska för dessa områden är en större koncentration av problem än vad som är normalt i mål 1- och mål 2-områden.

Effekter på den privata sektorn. I de 35 program som rapporterar finansiering från den privata sektorn uppgår denna till cirka 8 % av programmets budget. Detta är lägre än för mål 1 och 2, men det är i alla fall avsevärda belopp det rör sig om eftersom Urban II-områdena på grund av sina särdrag brukar ha svårigheter med att locka till sig privata investeringar. Cirka 20 % av utgifterna går till stöd i fråga om entreprenörskap och sysselsättning, vilket säkerligen kommer att få spridningseffekter på längre sikt.

4.3. Genomförande

Precis som i de andra gemenskapsinitiativen hittar man några av de mest intressanta aspekterna av Urban i själva genomförandet av programmen:

- Starka lokala **partnerskap** är utan tvekan ett av de bästa sätten att skapa mervärde. Programmen blir inte bara effektivare och mer inriktade på lokala behov, utan de bidrar också till en utveckling på lång sikt. När det väl kommit på plats kan ett lokalt partnerskap spela andra roller när det gäller att få fart på utvecklingen, t.ex. i fråga om att få en bättre strategisk planering, finna nya finansieringslösningar och generera privata investeringar. Det starka partnerskapet med lokala aktörer främjar dels EU-inspirerade styrelseformer, dels ett engagemang från medborgarnas sida.
- **Urvalet** av områden, som medlemsstaterna gör på grundval av kommissionens finansiella fördelning och riktlinjer, har en bra balans mellan å ena sidan behovet av att bevara gemenskapsinitiativets anda, och å andra sidan en flexibilitet att anpassa sig till ett brett spektrum av socioekonomiska förhållanden.
- En kort förteckning över gemensamma **indikatorer** som ett hjälpmedel i övervakningen och utvärderingen är ytterligare ett steg på vägen mot förenkling och effektivitet. Indikatorerna ger en mer kvantifierad bild av läget i vart och ett av de 70 programmen. Tack vare uppdateringar under programmets gång kan man få en överblick över förändringar inom olika sektorer och över vad som åstadkommit hittills.

Administrativ klarhet och enkelhet: det är t.ex. endast en fond som är involverad, vilket innebär att man slipper parallella utbetalningsförfaranden.

4.4. Samarbete och nätverk

98 % av Urban II-pengarna går till förnyelse i de 70 stadsområden som valts ut. Emellertid reserveras 2 % av budgeten för övergripande åtgärder:

- Att få djupare kunskaper om situationen i de europeiska städerna, vilket sker genom en ny etapp av undersökningen Urban Audit. Detta lägger grunden för en vana att arbeta med indikatorer och statistik som så småningom kommer att ge bättre underlag för strukturfondernas insatser i städerna. Dessutom kommer alla Urban II-program att övervakas och utvärderas på grundval av ett antal gemensamma socioekonomiska indikatorer av samma slag som i undersökningen Urban Audit.
- Erfarenhetsutbyte mellan städer som omfattas av Urban. För första gången sker detta som ett gemenskapsprogram. Nationella myndigheter och andra organ som är involverade i utvecklingsfrågor i städerna kommer på olika sätt att ha ansvaret i utformningen och genomförandet av programmet.

5. SLUTSATSER

Enligt de socioekonomiska data som redovisas ovan tillhör Urban II-områdena de mest eftersatta i Europeiska unionen. Arbetslöshet, fattigdom, kriminalitet och invandring har tillsammans skapat problem som inte kan lösas utan att man ser situationen i ett helhetsperspektiv, samtidigt som man angriper vart och ett av problemen. För att locka till sig företag måste man minska den höga kriminaliteten och förslumningen, och för att kunna främja entreprenörskap och sysselsättning måste man lösa det sociala utanförskapet.

Urban deltar på ett unikt och värdefullt sätt i dessa strävanden genom att främja social och ekonomisk sammanhållning och undanröja hinder för anställbarhet och investeringar. Att åtgärderna integreras på detta sätt är möjligt tack vare en koncentration på de allra värst utsatta områdena och att man väljer ut små områdena. Problemen i Urban-områdena är emellertid svåra, och det faktum att de hänger ihop inbördes gör att lösningen på problemen är ett långtidsprojekt.

Den decentraliserade metoden för genomförandet är i sig en av de starkaste sidorna av Urban:

- Ett indirekt urval av områden har blivit en framgång. Å ena sidan har medlemsstaterna haft en flexibilitet att välja ut områden utifrån nationella och lokala behov och prioriteringar. Å andra sidan resulterade detta i ett urval som var klart inriktat på de värst drabbade områdena, utifrån gemensamma och klara indikatorer för hela EU. En av förklaringarna till att det indirekta urvalet inte resulterade i att resurserna plottades bort är att gränsen sattes till lägst 500 euro per invånare.
- Det finns en hög grad av partnerskap med lokala myndigheter och lokalbefolkningen, med en särskild inriktning på att stärka invånarnas egen förmåga. När sådana partnerskap bildats och kommit igång ger de vinster i vidare bemärkelse än enbart i Urban-programmen eftersom de bidrar till den lokala utvecklingen mer generellt. Partnerskap och medborgarnas engagemang har varit nyckeln till framgång i alla gemenskapsinitiativ.

Även om andra strukturfondsprogram också på ett betydelsefullt sätt bidrar till att förbättra situationen i Urban-områdena karakteriseras Urban-initiativet av en stark inriktning på små områden, integrerade åtgärder och starka lokala partnerskap. I fråga om mål 1 och 2 är detta det perfekta komplementet till de sedvanliga strukturfondsprogrammen.

Urban spelar även en viktig roll utanför mål 1 och 2-områdena på följande sätt:

- Man kan ta sig an ett eftersatt område som har stora problem men som är för litet för att kunna omfattas av ett sedvanligt program. De Urban-områden som ligger utanför områden som omfattas av sedvanliga program ligger väldigt illa till - mycket sämre än andra Urban-områden - i fråga om indikatorer som invandring och kriminalitet (se tabell 6).
- Profilen i dessa områden - hög arbetslöshet och en kraftig och mångfacetterad eftersatthet enligt andra sociala indikatorer - gör att de passar bättre för Urban än för mål 2.
- Som i alla Urban-områden kommer de nya partnerskapen att ha positiva effekter på den lokala planeringen, och de kommer att skapa ny kapacitet och bidra till innovativa styrelseformer.
- Att Urban finns kvar utanför mål 1- och 2-områden maximerar de sammanlagda erfarenheterna i fråga om utbyte i nätverksprogrammet. Ur demonstrationssynpunkt blir det desto fler som kan ta del av dessa erfarenheter.
- Det finns ett annat utgiftsmönster utanför mål 1 och 2 (se tabell 7), med mindre satsningar på fysisk och miljömässig förnyelse och mer pengar som går till IT, entreprenörskap och sysselsättning.

Urban-metoden har flera fördelar som kan tjäna som förebild för den framtida sammanhållningspolitiken på EU-nivå:

- Helhetssynen, i vilken man kombinerar social integrering och utbildning med fysisk och miljömässig förnyelse; dessa åtgärder utgör tillsammans ett komplement till satsningarna på konkurrenskraft, entreprenörskap och sysselsättning.
- Åtgärder för att få in invandrare i samhället. På grund av Urban-områdenas särdrag är det strategiskt helt logiskt att sätta in dessa åtgärder just där; åtgärderna är av gemenskapsintresse, och de kommer kanske till och med att intensifieras i framtiden.
- En inriktning på små områden. Tack vare detta får man en hög stödintensitet, integrerade åtgärder för att lösa de olika problemen i området, och bästa valuta för pengarna.

- Ett starkt fokus på lokala partnerskap. På det här sättet bygger man upp lokal kapacitet, vilket ger effektivare program och gör att EU kommer närmare medborgarna. Under nästa period kommer man att bygga vidare på de erfarenheter som görs nu.
- Indirekt urval av områden. Detta innebär en "öppen samordning" snarare än en centraliserad process, vilket resulterar i att Urban-områdena uppfyller kriterier på både nationell nivå och EU-nivå.
- Administrativa förenklingar, särskilt metoden att använda sig av en enda fond, samt den relativt enkla programstrukturen.
- Nätverksprogrammet för erfarenhetsutbyte, som för in ett systematiskt lärande i processen.

Frågan inför framtiden är huruvida Urban skall fortsätta, och om svaret är ja, i vilken form. Skall omfattningen utvidgas, t.ex. i fråga om vilka typer av problem som man försöker komma till rätta med, vilka typer av åtgärder man satsar på, eller storleken på de områden som omfattas ?

BILAGA I: ANDRA DOKUMENT

Särskild rapport nr 1/2001 om gemenskapsinitiativet Urban samt kommissionens svar, Revisionsrätten (2001)

Riktlinjer för ett gemenskapsinitiativ för ekonomisk och social förnyelse av städer och förorter som befinner sig på tillbakagång för att främja hållbar stadsutveckling: Urban II, Europeiska kommissionen (2000), meddelande K(2000)1100

Stadsanalys, Europeiska kommissionen (2000)

Programplaneringen för strukturfonderna 2000-2006 (mål 1), Europeiska kommissionen (2001), meddelande KOM(2001)378 slutlig

Enhet, solidaritet och mångfald för Europa, befolkningen och regionerna - Andra rapporten om ekonomisk och social sammanhållning, Europeiska kommissionen (2001)

Persistent income poverty and social exclusion in the European Union", Eurostat (2000), Statistics in Focus, theme 3, 13/2000

BILAGA II: TERMER OCH FÖRKLARINGAR

Gemenskapsinitiativ

Dessa initiativ innebär stöd eller handlingsprogram som sätts in för att komplettera strukturfondernas åtgärder i särskilda problemområden. Riktlinjerna dras upp av kommissionen, men de samordnas och genomförs under nationell kontroll. De resurser som avsätts uppgår till 5,35 % av strukturfondernas budget.

- Urban II koncentrerar sig på stöd för innovativa strategier för att blåsa nytt liv i städer och stadsdelar som hamnat på efterkälken (finansiering via ERUF).
- Interreg III handlar om gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete, dvs. man skapar partnerskap tvärs över gränserna för att främja en balanserad utveckling i områden som omfattar delar av flera regioner (finansiering via ERUF).
- Leader+ sysslar med integrerade pilotstrategier för hållbar utveckling på landsbygden, projekt som utarbetas och genomförs av lokala partnerskap (finansiering via utvecklingssektionen vid EUGFJ).
- Equal försöker eliminera faktorer som leder till ojämlikheter och diskriminering på arbetsmarknaden (finansiering via ESF).

De viktigaste aspekterna i genomförandet är följande:

- Administrativ förenkling: all finansiering sker via en enda fond
- En stark betoning på partnerskap
- Nätverk för erfarenhetsutbyte

Gemenskapens stödramar:

I gemenskapens stödramar (GSR) samlas EU:s regionala insatser. Samtliga fyra strukturfonder (ERUF, ESF, EUGFJ, FFU) och EIB kan vara involverade. I det enskilda fallet måste emellertid projekten ingå i planer som utarbetats av nationella eller regionala myndigheter tillsammans med deras ekonomiska partner.

Ekonomisk och social sammanhållning:

Den ekonomiska och sociala sammanhållningen går tillbaka till Romfördraget där det i preambeln sägs att skillnaderna i utveckling mellan olika regioner skall minska. Det var emellertid först på 1970-talet som gemenskapen började agera för att samordna nationella instrument och erbjuda ytterligare finansiella resurser. Dessa åtgärder visade sig otillräckliga när det stod klart att man med hjälp av den inre marknaden, tvärt emot alla förväntningar, inte hade lyckats jämna ut skillnaderna mellan olika regioner.

I och med Europeiska enhetsakten 1986 blev ekonomisk och social sammanhållning ett mål i sig, tillsammans med den inre marknaden. Under förberedelserna för den ekonomiska och monetära unionen blev detta från och med 1988 den rättsliga grunden för att gemenskapens åtgärder kunde bli en hörnsten i utvecklingspolitiken.

Genom Maastrichtfördraget införlivades sammanhållningspolitiken med EG-fördraget (artiklarna 130a till 130e, numera artiklarna 158 till 162). Denna politik är ett uttryck för solidaritet mellan medlemsstaterna och regionerna i Europeiska unionen. Målet är en balanserad och hållbar utveckling, minskade strukturella skillnader mellan regioner och länder, samt lika möjligheter för alla medborgare. I praktiken försöker man förverkliga detta genom att bevilja ekonomiskt stöd i olika former, särskilt via strukturfonderna.

Vart tredje år måste Europeiska kommissionen lägga fram en rapport om vad som gjorts för att uppnå ekonomisk och social sammanhållning, och om i vad mån fördragets formuleringar har bidragit till detta.

Den framtida ekonomiska och sociala sammanhållningen var ett av de viktigaste inslagen i kommissionens meddelande Agenda 2000 (offentliggjort den 15 juli 1997), till stor del på grund av de finansiella konsekvenserna. Sammanhållningen var under perioden 1994-1999 den näst största posten i gemenskapens budget (cirka 35 %). Dess betydelse bekräftades i budgetplanen för perioden 2000-2006.

I och med utvidgningen tillkommer nya länder med inkomster som ligger långt under genomsnittet i gemenskapen. Därför genomförde man 1999 en reform av strukturpolitiken. Syftet var att få bättre effektivitet, och budgeten ökade från 208 miljarder euro till 213 miljarder euro för perioden 2000-2006.

Lika möjligheter:

Två viktiga sidor av den generella principen om lika möjligheter är dels förbudet mot diskriminering på grund av nationalitet (artikel 12 i EG-fördraget, f.d. artikel 6), dels lika lön för män och kvinnor (artikel 141 i EG-fördraget, f.d. artikel 119). Principen skall tillämpas på alla områden, särskilt det ekonomiska, sociala och kulturella området samt i familjefrågor.

Genom Amsterdamfördraget infördes en ny artikel 13 som skärpte principen om icke-diskriminering. Denna är i sin tur nära kopplad till lika möjligheter. Enligt den nya artikeln har rådet befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller tro, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF):

Syftet med ERUF är att minska obalanser mellan olika regioner i EU. Fonden startade 1975 och beviljar ekonomiskt stöd för utvecklingsprojekt i de mindre välmående regionerna. I fråga om ekonomiska resurser är ERUF den överlägset största av EU:s strukturfonder.

Europeiska socialfonden (ESF):

ESF inrättades 1960 och är det viktigaste instrumentet i gemenskapens socialpolitik. Fonden beviljar ekonomiskt stöd för yrkesutbildning, omskolning och program för att skapa nya jobb. Cirka 75 % av finansieringen går till att bekämpa arbetslösheten bland ungdomar. När budgeten tilläts öka i samband med Delors II-paketet reviderades socialfonden. Syftet blev nu att få arbetsmarknaden att fungera bättre och hjälpa arbetslösa personer att komma tillbaka på arbetsmarknaden. Numera är även lika möjligheter en central fråga, samt att hjälpa de anställda att anpassa sig till förändringar i industrin och i produktionssystemen.

Förvaltningsmyndighet:

Med detta begrepp avses en offentlig myndighet eller ett privat organ på nationell, regional eller lokal nivå som utsetts av medlemsstaten, eller medlemsstaten själv om den fyller denna funktion. Myndigheten eller organet ansvarar för förvaltningen av stödet från strukturfonderna. Om medlemsstaten utser en annan förvaltningsmyndighet än sig själv skall den utfärda bestämmelser om relationerna mellan medlemsstaten och förvaltningsmyndigheten och om denna myndighets relationer till kommissionen. Om medlemsstaten så önskar kan förvaltningsmyndigheten vara densamma som den utbetalande myndigheten.

Partnerskap:

Detta är en av principerna i strukturfondernas sätt att arbeta. Innebörden är ett så nära samarbete som möjligt mellan kommissionen och medlemsstaternas myndigheter på nationell, regional eller lokal nivå, under planeringsfasen och i själva genomförandet.

Strukturfonderna:

EU:s strukturfonder administreras av kommissionen. De fyra fonderna beviljar ekonomiskt stöd för strukturåtgärder på olika politikområden: utvecklingssektionen vid EUGFJ (strukturanpassningar i jordbruket samt landsbygdsutveckling), ERUF (regionalpolitik), ESF (socialpolitik) samt FFU (fiske). Stödet går i första hand till de mindre välmående regionerna i syfte att stärka unionens ekonomiska och sociala sammanhållning så att man kan ta sig an den inre marknadens utmaningar på alla håll i unionen.

Hållbar utveckling:

Med detta begrepp avses en ekonomisk tillväxt som tillgodoser samhällets materiella behov på både kort, medellång och - framförallt - lång sikt. Den grundläggande tanken är att utvecklingen måste tillgodose dagens behov utan att äventyra framtiden för kommande generationer. I praktiken innebär detta att vi måste skapa förutsättningar för en varaktig ekonomisk tillväxt utan att riskera miljön. Under toppmötet i Köpenhamn om hållbar utveckling (i mars 1995) sattes dessutom två andra frågor i centrum: att bekämpa socialt utanförskap och att skydda folkhälsan.

Genom Amsterdamfördraget blev "hållbar utveckling" ett av Europeiska unionens grundläggande mål.

BILAGA III: TABELLER

Tabell 1 Urban I och Urban II: nyckeltal

	Urban I	Urban II
Antal stödberättigade områden	118	70
Befolkning	3,2 miljoner	2,2 miljoner
Största program (invånare)	Wien (130 000)	Amsterdam (62 000)
Minsta program	Bari (8 000)	Amadora (10 000)
Stöd från ERUF	953 miljoner euro (1999 års priser ¹)	700 miljoner euro (1999 års priser)
Stöd i genomsnitt per program	8,1 miljoner euro	10 miljoner euro
Stöd i genomsnitt per invånare	300 euro	320 euro
Total investering	1 800 miljoner euro (löpande priser)	1 580 miljoner euro (löpande priser)
Total investering per invånare	560 euro	720 euro

(1) För att underlätta en jämförelse har ERUF:s stöd till Urban räknats om till 1999 års priser, med användande av standarddeflatorerna i kommissionens budget. Siffrorna är approximativa.

Tabell 2 Urban II: stöd per medlemsstat

Land	Antal program	Stöd från ERUF (euro, löpande priser)	Totalt stöd (euro, löpande priser)	ERUF-stöd per program (genomsnitt)	Totalt stöd per program
B	3	21.200.000	53.801.000	7.066.667	17.933.667
DK	1	5.300.000	12.031.000	5.300.000	12.031.000
D	12	148.700.000	273.300.000	12.391.667	22.775.000
EL	3	25.500.000	37.377.000	8.500.000	12.459.000
E	10	112.600.000	179.973.000	11.260.000	17.997.300
F	9	102.000.000	283.609.000	11.333.333	31.512.111
IRL	1	5.300.000	11.420.000	5.300.000	11.420.000
I	10	114.800.000	264.398.000	11.480.000	26.439.800
L					
NL	3	29.800.000	87.078.000	9.933.333	29.026.000
A	2	8.400.000	36.459.000	4.200.000	18.229.500
P	3	19.200.000	29.592.000	6.400.000	9.864.000
FIN	1	5.300.000	22.500.000	5.300.000	22.500.000
S	1	5.300.000	16.000.000	5.300.000	16.000.000
UK	11	124.300.000	271.921.000	11.300.000	24.720.091
EU15	70	727.700.000	1.579.459.000	10.395.714	22.563.700

Tabell 3 Urban II-områden per typ

Typ av område	Antal	%	Befolkning	%
Innerstad	31	44%	994.000	46%
Förorter	27	39%	810.000	38%
Hel stad	8	11%	239.000	11%
Blandat (innerstad och förort)	4	6%	113.000	5%

Typ av stad	Antal	%	Befolkning	%
Storstad (>250 000 inv.)	27	39%	874.000	41%
Medelstor stad	31	44%	945.000	44%
Småstad (<50 000)	12	17%	337.000	16%

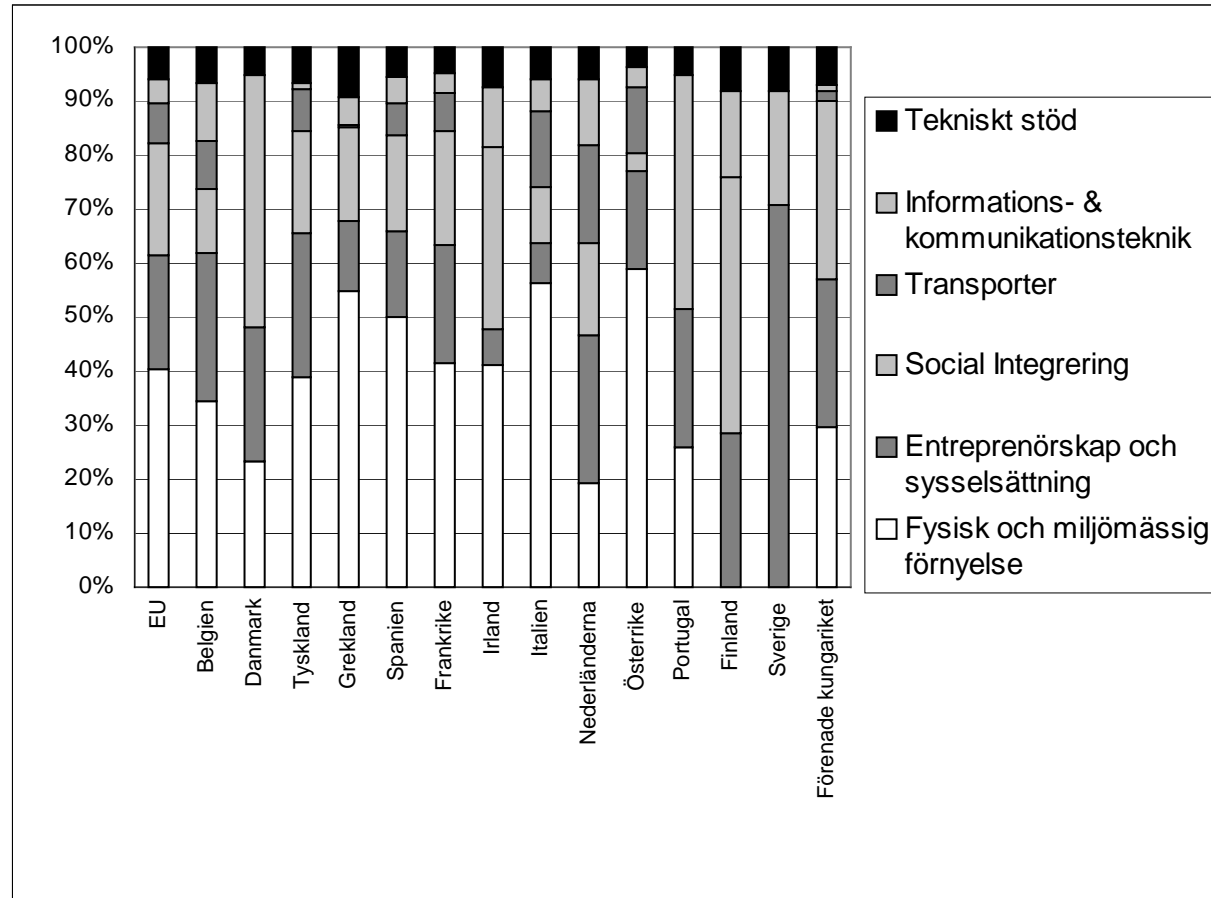
Överlappning med mål 1 eller 2	Antal	%	Befolkning	%
mål 1	21	30%	575.000	27%
mål 1, utfasning	6	9%	134.000	6%
Totalt mål 1	27	39%	709.000	33%
mål 2	12	17%	355.000	16%
mål 2, utfasning	1	1%	33.000	2%
Delvis mål 2	6	9%	186.000	9%
Totalt mål 2	19	27%	573.000	27%
<i>Utanför mål 1 och 2</i>	24	34%	874.000	41%

Tabell 4 Godkända Urban II- resp. mål 1- och 2-program

Tid mellan officiellt mottgande och slutligt godkännande	Urban II		Mål 1		Mål 2	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%
Mindre än fem månader	1	1%	3	2%	0	0%
Mindre än åtta månader	26	37%	23	19%	5	5%
Mindre än tio månader	47	67%			15	16%
Mindre än ett år	64	91%	94	76%	73	76%
Totalt	70	100%	123	100%	96	100%

Data i enlighet med meddelandet om mål 1; se hänvisning i bilaga I.

Diagram 1 Utgifter per prioriterat område och medlemsstat

De danska siffrorna är preliminära

Tabell 5 Planerade utgifter per kategori enligt Urban-riktlinjerna

	Urban	mål 2		mål 1	
		ERUF	Totalt	ERUF	Totalt
Fysisk och miljömässig förnyelse	40%	31%	27%	22%	14%
Entreprenörskap och sysselsättning	21%	31%	37%	11%	25%
Social integrering	21%	3%	5%	7%	9%
Transporter	8%	7%	6%	30%	19%
Informations- och kommunikationsteknik	4%	17%	15%	14%	9%
Tekniskt stöd	6%	2%	2%	2%	2%
Övrigt (främst jordbruk och avfallshantering)	0%	7%	7%	14%	23%

Tabell 6 Socioekonomiska indikatorer för Urban-program per lokalisering i sedvanliga program

Lokalisering av Urban-program	Arbetslöshet	Andel invandrare	Antal brott per 1 000 invånare	Grönområden i % av totala ytan
Inom mål 1	24%	7%	77	6%
Inom mål 2	16%	18%	104	8%
Utanför	12%	21%	118	19%
Genomsnitt för Urban II	17%	15%	103	11%

Tabell 7 Fördelning av prioriterade Urban-utgifter per lokalisering

Urban-program inom:	Fysisk och miljömässig förnyelse	Entreprenörskap och sysselsättning	Social integrering	Transporter	Informations- och kommunikationsteknik	Tekniskt stöd
mål 1	53%	15%	18%	5%	2%	6%
mål 2	40%	15%	22%	11%	5%	6%
Utanför	34%	24%	20%	9%	8%	6%
Genomsnitt för Urban II	40%	21%	21%	8%	4%	6%

Tabell 8 Data per program

Stad	Befolkning	Storlek (km ²)	Arbetslöshet (om uppgifter finns tillgängliga)	Invandrare i % av hela befolkningen (om uppgifter finns tillgängliga)	ERUF	Sammanlagda stödberättigande utgifter	Andel av utgifterna som går till:					
							Fysisk och miljömässig förnyelse	Entreprenörskap och sysselsättning	Social integrering	Transporter	Informations- och kommunikationsteknik	Tekniskt stöd
Urban II	2.187.118	693,1	17	15	727.700.000	1.578.459.615	40%	21%	21%	8%	4%	6%
Belgien	96.287	51,9	14	29	21.200.000	53.801.285	35%	27%	12%	9%	11%	7%
Antwerpen	44.677	16,0	9	14	7066666	22800000	25%	42%	1%	20%	4%	8%
Bruxelles-Capitale	24.413	1,7		59	7066668	14827953	43%	0%	24%	0%	26%	7%
Sambreville	27.197	34,2	20	13	7066666	16173332	40%	32%	17%	0%	6%	5%
Danmark (1)												
Århus Gellerup	20.331	6,0	8	50	5.300.000	12.031.308	23%	25%	47%	0%	0%	5%
Tyskland	367.719	110,0	18	15	148.700.000	273.300.000	39%	27%	19%	8%	1%	7%
Berlin	30.036	4,3	16	13	14870000	19842000	44%	22%	21%	7%	0%	7%
Bremerhaven	23.000	3,3	15	14	9914000	19828000	19%	70%	4%	0%	2%	5%
Dessau	28.101	5,0	27	3	14870000	19827000	61%	2%	32%	0%	0%	4%
Dortmund	54.971	7,5	17	42	9914000	28646000	27%	35%	30%	0%	1%	8%
Gera	21.229	5,3	18	2	14870000	19828000	43%	19%	19%	11%	0%	7%
Kassel	33.823	10,9	27	37	9913000	42049000	14%	25%	27%	31%	0%	3%
Kiel	32.412	10,6	14	17	9913000	19826000	36%	35%	19%	5%	0%	5%
Leipzig	31.000	8,0	16	4	14870000	19827000	54%	18%	14%	0%	0%	15%
Luckenwalde	22.500	22,3	22	2	14870000	19827000	43%	37%	7%	5%	1%	7%
Mannheim - Ludwigshafen	40.000	8,0	20	34	9913000	21439000	72%	10%	6%	0%	5%	7%

Stad	Befolkning	Storlek (km2)	Arbetslöshet (om uppgifter finns tillgängliga)	Invandrare i % av hela befolkningen (om uppgifter finns tillgängliga)	ERUF	Sammanlagda stödberättigande utgifter	Andel av utgifterna som går till:					
							Fysisk och miljömässig förnyelse	Entreprenörskap och sysselsättning	Social integrering	Transporter	Informations- och kommunikationsteknik	Tekniskt stöd
Neubrochenburg	25.450	8,9	18	2	14870000	19840000	53%	7%	23%	9%	0%	8%
Saarbrücken	25.197	16,0	9	11	9913000	22521000	32%	38%	10%	7%	1%	10%
Grekland	65.000	17,9	17	14	25.500.000	36.377.000	55%	13%	17%	1%	5%	9%
Iraklio	20.000	1,4	9	3	7950000	10600000	77%	9%	5%	0%	0%	9%
Komotini	20.000	1,8	16	34	8000000	12393667	36%	17%	29%	2%	8%	8%
Perama	25.000	14,7	25	4	9550000	13383333	54%	13%	16%	0%	6%	11%
Spanien	250.044	39,3	18	11	112600000	179973333	50%	16%	18%	6%	5%	6%
Caceres	26.705	3,0	19	6	11420000	15226667	64%	8%	13%	0%	10%	6%
Gijon	26.815	15,0	23	5	10500000	14000000	34%	28%	30%	0%	3%	6%
Granada	26.842	2,1	25	4	12340000	16453333	41%	25%	16%	9%	3%	6%
Jaen	20.557	1,0	25	11	12340000	16453333	44%	21%	28%	0%	2%	5%
Orense	11.558	0,5	20	2	9820000	13093333	64%	17%	7%	0%	6%	6%
Pamplona	29.119	1,7	12	5	11420000	22840000	48%	20%	14%	2%	9%	7%
S. Adria de Besos	13.000	0,6	12	2	12340000	24680000	61%	15%	21%	0%	1%	3%
S. Sebastian-Pasajes	38.179	1,7	11	61	10500000	21000000	55%	12%	15%	6%	6%	6%
S.Cristobal de la Laguna	28.275	4,8	27		11420000	15226667	56%	15%	17%	1%	5%	6%
Teruel	28.994	9,0	10	2	10500000	21000000	34%	5%	16%	37%	3%	6%
Frankrike	308.632	96,0	22	19	102.000.000	283.609.390	41%	22%	21%	7%	4%	5%
Bastia	20.335	3,0	24	13	11813000	31045038	55%	18%	24%	0%	0%	3%

Stad	Befolkning	Storlek (km2)	Arbetslöshet (om uppgifter finns tillgängliga)	Invandrare i % av hela befolkningen (om uppgifter finns tillgängliga)	ERUF	Sammanlagda stödberättigande utgifter	Andel av utgifterna som går till:					
							Fysisk och miljömässig förnyelse	Entreprenörskap och sysselsättning	Social integrering	Transporter	Informations- och kommunikationsteknik	Tekniskt stöd
Bordeaux	51.300	12,3	26		9660000	26099000	21%	24%	30%	15%	5%	5%
Clichy-Montfermeil	52.409	9,0	21	31	12884000	34909940,9	58%	18%	9%	4%	7%	4%
Grenoble	40.384	16,0	17	11	9660000	26295941	53%	8%	6%	17%	11%	5%
Grigny/Viry	37.700	6,3	19	27	12884000	36976116	45%	25%	24%	0%	1%	6%
Le Havre	17.000	8,0	34	8	10742000	30297554	42%	17%	23%	11%	2%	6%
Le Mantois	29.504	7,2	24		12884000	37910280	38%	25%	25%	3%	5%	4%
Strasbourg	37.000	30,0			9660000	29642671	48%	20%	20%	5%	3%	4%
Val-de-Seine	23.000	4,2	15	21	11813000	30432849	10%	42%	30%	10%	2%	6%
Irland												
Ballyfermot	21.437	5,1	12	2	5300000	11420000	41%	7%	34%	0%	11%	7%
Italien	350.448	79,9	23	4	114.800.000	264.397.653	56%	8%	10%	14%	6%	6%
Carrara	34.635	28,0	12	2	8860000	27165000	42%	2%	3%	48%	0%	6%
Caserta	23.386	3,4	31	2	15020000	29258280	63%	2%	16%	10%	1%	8%
Crotone	50.200	8,4	27	1	15050000	25083333	64%	25%	2%	1%	1%	7%
Genova	23.000	2,0	24	19	10710000	29522459	63%	11%	10%	10%	0%	5%
Milano	53.121	12,1	7	6	10730000	26999999	35%	3%	5%	22%	30%	6%
Misterbianco	45.608	8,4	29	0	15050000	25090000	33%	6%	44%	12%	0%	6%
Mola di Bari (2)	26.486	5,1	50		8620000	21853582	64%	8%	2%	13%	3%	5%
Pescara	21.769	5,4	12	2	4900000	12250000	53%	2%	9%	24%	7%	7%

Stad	Befolkning	Storlek (km2)	Arbetslöshet (om uppgifter finns tillgängliga)	Invandrare i % av hela befolkningen (om uppgifter finns tillgängliga)	ERUF	Sammanlagda stödberättigande utgifter	Andel av utgifterna som går till:					
							Fysisk och miljömässig förnyelse	Entreprenörskap och sysselsättning	Social integrering	Transporter	Informations- och kommunikationsteknik	Tekniskt stöd
Taranto	47.400	5,1	24	1	15130000	38750000	74%	8%	1%	10%	2%	4%
Torino	24.843	2,1	18	2	10730000	28425000	60%	2%	13%	1%	18%	6%
Nederländerna	135.602	19,5	10	35	29.800.000	87.077.632	19%	27%	17%	18%	12%	6%
Amsterdam	62.245	5,3	13	44	8940000	31149826	26%	27%	26%	1%	13%	7%
Heerlen	43.806	12,2	9	46	11920000	32183702	14%	32%	8%	32%	9%	6%
Rotterdam	29.551	2,0	9	14	8940000	23744104	17%	22%	19%	22%	15%	5%
Österrike	54.730	9,2	8	19	8.400.000	36.459.000	59%	18%	3%	12%	4%	4%
Graz	31.930	7,4	8	12	4200000	20555000	44%	23%	0%	22%	6%	5%
Wien	22.800	1,9	7	27	4200000	15904000	78%	13%	7%	0%	0%	2%
Portugal	57.496	11,0	25	21	19.200.000	29.591.535	26%	26%	43%	0%	0%	5%
Amadora	10.081	0,8	10	44	3562152	5088786	32%	37%	26%	0%	1%	4%
Lisboa	20.050	4,5	38	-	5663822	10254143	15%	33%	49%	0%	0%	3%
Porto Gondomar	27.365	5,7	27	20	9974026	14248606	31%	17%	45%	0%	0%	7%
Finland												
Helsingfors/Vanda	45.000	29,0	13	11	5300000	22500000	0%	29%	47%	0%	16%	8%
Sverige												
Göteborg	31.763	32,0	11	42	5300000	16000000	0%	71%	21%	0%	0%	8%
Förenade kungariket	382.629	186,3	11	9	124.300.000	271.921.479	30%	28%	33%	2%	1%	7%
Belfast	31.902	13,6	26		10623932	17125744	66%	17%	5%	3%	0%	9%

Stad	Befolkning	Storlek (km2)	Arbetslöshet (om uppgifter finns tillgängliga)	Invandrare i % av hela befolkningen (om uppgifter finns tillgängliga)	ERUF	Sammanlagda stödberättigande utgifter	Andel av utgifterna som går till:					
							Fysisk och miljömässig förnyelse	Entreprenörskap och sysselsättning	Social integrering	Transporter	Informations- och kommunikationsteknik	Tekniskt stöd
Bristol	37.041		6	2	10647846	22427491	44%	0%	49%	0%	0%	8%
Burnley	32.747	11,4	5	12	11426418	22852836	34%	0%	58%	0%	0%	8%
Clyde Waterfront	27.867	9,4	9	1	12881517	28257982	17%	43%	32%	0%	0%	7%
Halifax	49.700	13,0			12629162	35980325	33%	28%	33%	0%	0%	5%
Hetton & Murton	34.942	60,4	6	1	11447097	24804110	14%	39%	39%	0%	0%	8%
Normanton in Derby	27.200	3,5	26		11088051	27746100	20%	29%	45%	0%	0%	6%
Peterborough	37.253	17,8	3	7	11125686	22291872	31%	33%	18%	0%	10%	7%
Stockwell	30.180	2,0	10	36	9981798	19963596	38%	19%	15%	15%	7%	5%
Thames Gateway	45.027	21,3	4	14	11824561	29223559	18%	37%	34%	5%	0%	6%
West Wrexham	28.770	34,0		1	10623932	21247864	28%	46%	18%	0%	0%	8%

- (1) Utgifterna per prioritering i det danska programmet är preliminära och kommer att bekräftas i programkomplementet.
- (2) Programmet i Mola di Bara inkluderar även åtgärder inom fiskerisektorn, vilket är ovanligt. Sådana åtgärder är tillåtna enligt reglerna, men de faller utanför de här tabellerna; utgifterna per prioritering går således inte utöver 100 % i det här fallet.

BILAGA IV: KARTA ÖVER URBAN-PROGRAMMEN

